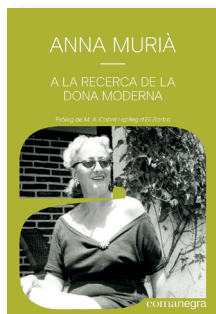

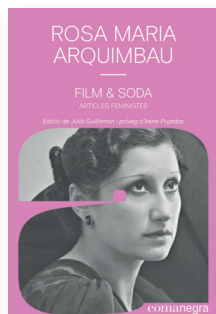
Anna Murià i Rosa Maria Arquimbau

Arribem a les 10 «Autories» amb dues de les millors
plomes periodístiques dels anys trenta.

Anna Murià (1904-2002) i Rosa Maria Arquimbau (1909-1992) són dues autores que van obrir més camí del que se'ls ha reconegut en el periodisme català. Són dues autèntiques **pioneres**: Murià fou la primera directora d'un diari en llengua catalana; Arquimbau, l'única que va tenir una capçalera en un diari durant els anys trenta. Per a totes dues, el periodisme va ser un terreny perfecte per forjar-se com a escriptores, i tant una com l'altra van dedicar un percentatge molt considerable dels seus articles d'abans de la guerra a la condició femenina. Dues mostres magnífiques d'una època de **grans esperances per als drets de la dona**, de conflicte i debat entre **distintes concepcions del feminisme**, i de gran vigor del **periodisme literari català**. Les antologies *A la recerca de la dona moderna* i *Film & Soda* són les primeres que es publiquen del periodisme de joventut d'Anna Murià i Rosa Maria Arquimbau, i apareixen en un mateix

Preu: 19,50€
Format: 14x21 (rústica)
Pàgines: 224
ISBN: 978-84-18857-76-8

Preu: 19,50€
Format: 14x21 (rústica)
Pàgines: 208
ISBN: 978-84-18857-84-3

moment coincidint amb el **vintè aniversari de la mort de Murià** i **trentè aniversari de la mort d'Arquimbau**. Són els números 9 i 10 de la nostra col·lecció «Autories».

En el cas d'*A la recerca de la dona moderna*, d'Anna Murià, s'ha encarregat de la selecció i el pròleg l'escriptora **Ma-**

ria Àngels Cabré, i tanca el volum un epíleg de la filla de Murià, **Eli Bartra**. Una selecció temàtica focalitzada en la posició de Murià davant dels principals reptes i problemes que afrontaven les dones entre els darrers anys vint i l'escat de la guerra civil. Un recorregut en què podem assistir a l'evolució del pensament de l'autora sobre qüestions com la moda i l'educació de les dones, la seva presència en la política, els costums, l'esport femení i la relació amb les altres escriptores. Aquest darrer punt és important, perquè el bloc més extens del llibre és el dedicat a les «companyes de viatge», escriptores de la seva generació i precedents, i el llibre conclou amb un assaig de maduresa de Murià dedicat a «El temps i les escriptores de la Segona República». És el segon títol que **Comanegra dedica a Anna Murià** després de l'antologia de contes *Sota la pluja*, editada per Mercè Ibarz.

Film & Soda, de Rosa Maria Arquimbau, amb el subtítol d'«Articles feministes», compta amb la selecció, les notes i l'epíleg de **Julià Guillamon**, i un pròleg d'**Irene Pujadas**. S'hi apleguen els millors articles de la columna homònima que Arquimbau va publicar a *La Rambla* entre 1930 i 1932, acompanyats dels millors articles publicats posteriorment a *L'Opinió* i de tres reportatges periodístics escrits per al setmanari *Imatges*. Arquimbau hi demostra la particular combinació de murrieria, compromís

i desencantament que travessa tota la seva obra, i una posició envers els homes i el feminisme totalment trencadora. És el cinquè títol que **Comanegra dedica a Rosa Maria Arquimbau**, tots editats per Julià Guillamon: *L'enigma Arquimbau* (una edició doble de biografia i *nouvelle*, que contenia *Història d'una noia i vint braçalets*), la novel·la *Quaranta anys perduts*, el recull de contes *Cor lleuger* i l'assaig *Prostitució*.

ANNA MURIÀ:

«Puix que ja veiem com el règim nou està disposat a obrir-nos totes les portes, la tasca de les feministes no és la de reclamar ni de demanar; no és de cara als homes que cal treballar, sinó de cara a les mateixes dones; la feina que ens correspon a totes les que desitgem el millorament de la dona consisteix a preparar la massa femenina i capacitar-la políticament.»

ROSA MARIA ARQUIMBAU:

«El *sex-appeal* femení té la clau de tots els èxits, hem dit, i en repetir-ho hem de dir que el voldríem per a totes les feministes. Seria l'únic sistema de guanyar l'antifeminisme que tots els homes duen arrapat dintre seu. Que no seria gaire noble guanyar així? Veureu, tampoc no ho és aquesta oposició sistemàtica masculina a tot el que es refereix al feminisme. I potser hi sortiríem guanyant tots plegats, perquè la gràcia i el bon gust, i les coses agradables i boniques mai no han fet nosa enlloc, i en canvi han fet molt servei sempre a tot arreu.»